WEEKBLAD
BELGIE: 5 FR.
NEDERLAND: 35 cts

23 JUNI 1951. — Nr 37.
1ste JAAR — 20 BLZ.

Mickey magazine

WALT DISNEY

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey roept op...

Hallo ! hallo ! mijn beste kereltjes en kerlinnetjes, dit keer wilde ik jullie iets vertellen over de zogenaamde « vaste ster », onze dagvorstin : de Zon.

Hoe groot is de Zon wel ?... Een zeer geleerde priester die wegens zijn opzienbarende studiën en navorsingen inzake planeet- en sterrenkunde wereldvermaard werd — ik bedoel de E. H. Théophile Moreux, gewezen directeur van het observatorium van Bourges — weet ons te zeggen dat er niet minder dan 1.300.000 aardbollen in de Zon gaan. Dat wil zeggen, dat de Zon in het heelal 1.300.000 maal de ruimte van de aarde inneemt ! Buitengewoon!...

Als wij nu even overwegen dat Azië, het grootste der vijf continenten, reeds een uitgestrektheid van 44 millioen km2 heeft, kunnen wij ons een beeld vormen van de reusachtige planeet welke de Zon is. De Stille Oceaan, een waterplas van 164 millioen km2 (bijna 4 maal Azië), zou, indien wij hem konden situeren op de Zon, slechts een speldekop groot schijnen van op onze planeet bekeken !... Want de oppervlakte van de Zon is 12.000 maal de oppervlakte der Aarde. Brrr ! Als Zon en Aarde ooit in botsing komen !...

Laten wij even bedenken dat er tussen Zon en Aarde een afstand — zonsafstand geheten — van 150.000.000 km. is. Daardoor zien wij de Zon zo betrekkelijk klein aan de hemelkoepel. Moest iemand van ons naar de Zon reizen met een vliegtuig dat een snelheid van 1.000 km. per uur zou bereiken, dan zou hij, zonder tussenlandingen, meer dan 17 jaar over die tocht zetten !.. Een peulschilletje, zeg ?

De Zon, een wonder « bewijsstuk » van Gods almachtige scheppingswerk, geeft ons slechts het 2.200 millioenste deel van haar uitstraling. Haar straalkracht, zo zegt J. Lenz, is voldoende om duizend millioen (1.000.000.000) kubieke kilometer ijs in één seconde te smelten !...

Dat de Zon oneindig ver van de Aarde verwijderd is, begrijpen wij best als we even de berekening maken, dat het licht 300.000 km. per seconde aflegt — hetzij 7 1/2 maal de omtrek der Aarde — en dat het zonlicht 8 1/3 minuut nodig heeft om ons te bereiken !.. Kolossaal !...

Als wij dit alles diep overwegen, dan beseffen wij beter het Christiwoord : « De Rechtvaardigen zullen schitteren als de Zon!»

Wij, Riddertjes van de Vrede Riddertjes van de Naastenliefde, Riddertjes van de Rechtvaardigheid, moeten de Zon van het Goede Voorbeeld ronddragen : thuis, op school, in de straat, overal. Onze leuze immers is : « Een toonbeeld zijn voor allen! »

Mickey

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantw. uitgever : Frans PRETE, 47, Hopstraat, Brussel.

Abonnement voor Nederland
Storting op of overschrijving naar postgiro 137.867 van de alleenvertegenwoordigers (adres hieronder).

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België .....fr.	60.—	115.—	225.—
B. Kongo fr.	65.—	130.—	260.—
Nederland fl.	4.25	8.—	15.50

Postcheck : Nr 7539.34

Alleenvertegenwoordiging voor Nederland en overzeese gebieden : M. van Gelderen en Zoon, N. Z., Voorburgwal, 232, Amsterdam.
Nederlandse lezers richten hun brieven voor MICKEY aan dit adres.

EVEN VOORSTELLEN...

Twee snaakse, nog bitter jonge Mickey-vriendjes uit De Panne : Renée en haar broertje Milou. — **Inzet** : onze olijke Nickie FIKKERS uit Rotterdam.

CLUBLEDEN, hier is nu Vhaâlino !

Vhaâlino is een olifant. Een zeer speciale olifant. Een robot-dikhuid van de « Innovation ».

Welnu, alle clubleden krijgen een kans om kennis te maken met het baantje van « kornak ». Kornak ?... Herinner jullie : de man die, gezeten op de rug van de olifant, het dikhuidige sympathieke dier geleidt!

Tijdens de maanden Juni, Juli en Augustus is Vhaâlino met verlof aan zee. En velen onder jullie ook, niet? Jullie kunnen Vhaâlino dan ontdekken op het strand, voornamelijk in Oostende en Knokke, maar ook in andere badplaatsen. De « Innovation » kan jullie juist inlichten WAAR Vhaâlino op die en op die dag circuleert.

De clubleden mogen geheel kosteloos een ritje doen op de rug van die dikhuid. Al wat zij te doen hebben is : hun ledenkaart tonen aan de « verzorger » van de robot-olifant! Misschien maken zij aldus kennis met hun vriendjes Joost, Loekie en Victor, want die gaan ook eens « kornakken », dat snappen jullie wel !

Veel pret, jongens en meisjes van de Mickey-club ! Laat dit buitenkansje niet voorbijgaan !

Mickey's Brievenbus

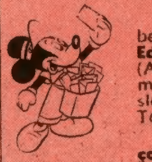

— Ik stuur mijn beste groetjes aan **Edmond Lamond** (Antwerpen). Je mopjes waren niet slecht, Edmond. Taai !

— Van **François Verzwijvelen** (Hoevenen) ontving ik een prachtig verlucht briefje met even prachtig geïllustreerde mopjes, die ik doorgegeven heb. De tekeningetjes heb ik in mijn album geplaatst, François ! Warme groetjes terug, hoor !

— De brief uit Den Helder (Holland) van **Jo Kramer**, verklapt mij de hele geschiedenis van een Mickey-kenteken. Ik begrijp niet hoe het postkantoor uw betaling niet kan aanvaarden, Jo. Is dit ondertussen in orde gekomen ?

— Tot mijn spijt moet ik **Robert Morren** (Antwerpen) mededelen dat ik voorlopig op zijn beleefd verzoek (poppenspel) niet kan ingaan. Later, hoor, Robert !

— Van **Emy Wijnant** (Wilrijk) ontving ik een leuk versje met een tekeningetje verlucht. Bravo, Emy ! Dat was helemaal niet slecht ! Hou je taai !

— Ik bedank hier **Françoise Scheyvaerts** (Antwerpen) voor haar zeer net briefje. Met je raadsel kan ik echter mijn voordeel niet doen. Het was anders heel goed bedoeld, Françoise ! Taai !

— **Raoul D'Hollander** (Sint-Bernardse steenweg, 175, Antwerpen-Kiel) vraagt mij de Mickeyleden te verwittigen dat hij alle puntjes en prentjes verzamelt en graag wil omruilen.

— Il stuur mijn beste groetjes nu nog aan **Irène Desneux** (Borgerhout) en wens haar proficiat om haar gedichtje, dat ik wegens plaatsgebrek niet kan opnemen, maar in mijn speciaal album heb laten overschrijven.

Tot volgende week, schrijvertjes !

MICKEY.

Hallo! Aandacht!

Enkele Mickey-vriendjes hebben ons foto's gestuurd die, ofwel te flets, ofwel te donker zijn, en die om die reden niet kunnen opgenomen worden.

De bruikbare foto's krijgen echter een plaatsje telkens wanneer er mogelijkheid is.

Een abuis maakt niets goed!

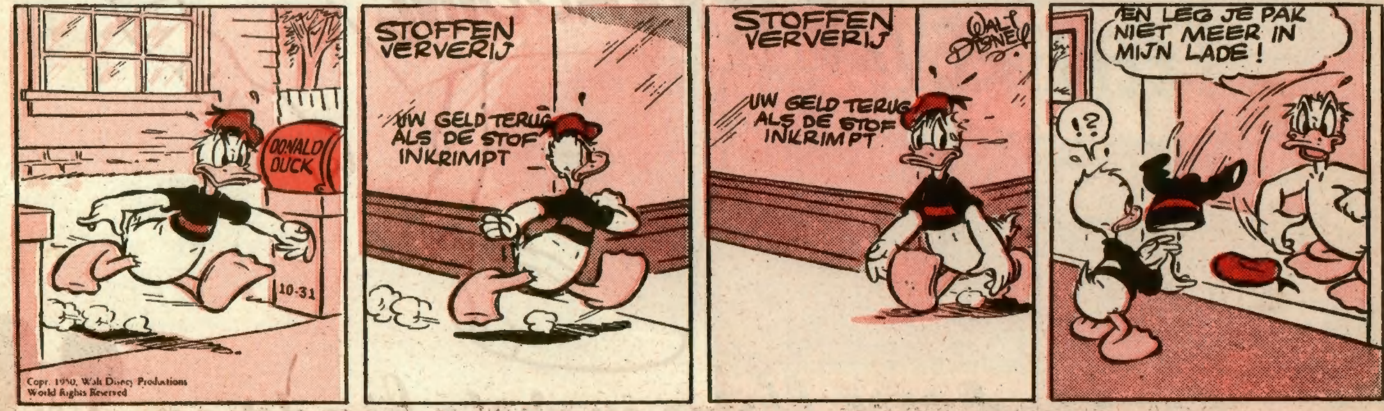

Copr. 1950, Walt Disney Productions
World Rights Reserved

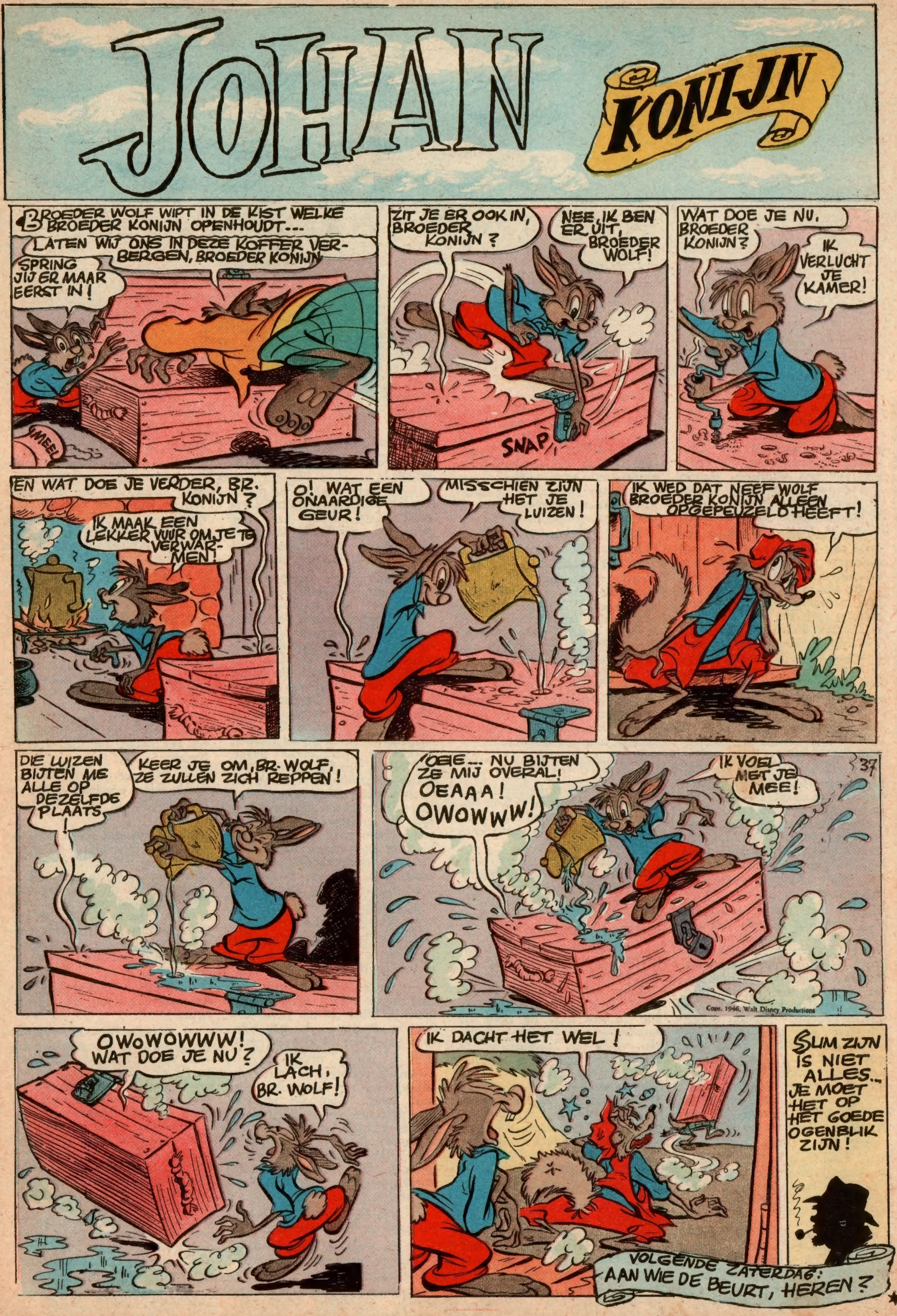
JOHAN
KONIJN
BROEDER WOLF WIPT IN DE KIST WELKE BROEDER KONIJN OPENHOUDT...
LATEN WIJ ONS IN DEZE KOFFER VERBERGEN, BROEDER KONIJN!
SPRING JIJ ER MAAR EERST IN!
MEEL
ZIT JE ER OOK IN, BROEDER KONIJN?
NEE, IK BEN ER UIT, BROEDER WOLF!
SNAP
WAT DOE JE NU, BROEDER KONIJN?
IK VERLUCHT JE KAMER!
EN WAT DOE JE VERDER, BR. KONIJN?
IK MAAK EEN LEKKER VUUR OM JE TE VERWARMEN!
O! WAT EEN ONAARDIGE GEUR!
MISSCHIEN ZIJN HET JE LUIZEN!
IK WED DAT NEEF WOLF BROEDER KONIJN ALLEEN OPGEPEUZELD HEEFT!
DIE LUIZEN BIJTEN ME ALLE OP DEZELFDE PLAATS!
KEER JE OM, BR. WOLF, ZE ZULLEN ZICH REPPEN!
OEIE... NU BIJTEN ZE MIJ OVERAL! OEAAA! OWOWWWW!
IK VOEL MET JE MEE!
37
Copr. 1946, Walt Disney Productions
OWOWOWWW! WAT DOE JE NU?
IK LACH, BR. WOLF!
IK DACHT HET WEL!
SLIM ZIJN IS NIET ALLES... JE MOET HET OP HET GOEDE OGENBLIK ZIJN!
VOLGENDE ZATERDAG: AAN WIE DE BEURT, HEREN?

De overwinning der KABOUTERS

ONDER een diep woud niet ver van de reuzenwereld der mensen, strekte zich in vroegere tijden het grote rijk der lichtpaarse kabouters uit. Ze droegen alle een wambuis, afgezet met dauwparelen. Groot waren ze niet, wel integendeel. Maar ze waren dapper en werklustig.

Hun nachten brachten ze door met het schikken van hun ontelbare schatten. Ze zaagden, schaafden, vijlden en plaatsten zware sloten op hun kisten. Na hun nachtelijke arbeid klommen ze naar het woud op, om er een fris luchtje te scheppen. Tot bij dageraad was het dan ravotten langs de smalle paden, of verstoppertje spelen achter het kreupelhout en het hoge gras. Somtijds hielden ze plotseling op in hun spel en schenen dan aandachtig te luisteren naar een of ander geheimzinnige boodschap.

Op een zonnige dag hoorden de lichtpaarse kabouters boven hen in het woud vreemde trillingen. Het was alsof de woudbodem met spaden en houwelen gemarteld werd. Dit feit stemde hen zeer onrustig, want bij kaboutersgeheugenis had het zich nimmer voordien voorgedaan.

Toen het nacht geworden was, spoedden ze zich naar de oppervlakte: ze wilden weten wat er daarboven eigenlijk omging. Niet zonder verbazing stelden ze vast dat de mensen, die reuzen, hun grondgebied waren binnengevallen. En wat was er gebeurd? Bomen waren gekwetst geworden, anderen neergeveld. En daar lagen ook loopgraven . . . Zonderlinge werktuigen waren hier en daar achter gelaten. Verder lagen hopen stenen, waarschijnlijk bedoeld om het groeien van het gras te voorkomen.

Wat had dit alles te betekenen? Ging men hen straffeloos in hun eenzaamheid storen? Het groen en de bloemen doen sterven en de bomen vermoorden?...

De koning der lichtpaarse kabouters, Kiki, besloot in gezelschap van zijn minister, Franki, te rade te gaan bij Witbaard, een grijsaard die ver van de wereld der mensen in een oude hut leefde en hun vriend geworden was. Kiki wist dat Witbaard met de beste gevoelens bezield was om een duurzame vrede te bewerken tussen de kabouterswereld en de onbegrijpelijke zonderlinge wereld der mensenkinderen.

Kiki verklapte Witbaard de reden van hun bezoek.

— Eerbiedwaardige Witbaard, sprak hij, de bodem wordt hier op gruwelijke wijze omgewoeld. Bomen worden neergeveld en weldra zal de aarde in ons rijk over ons neerkomen. Heel de rijkdom van ons woud zal in rook opgaan in de haarden van hun reuzenhuizen. Onze vrede zal voor immer gestoord zijn. Zonder ophouden zullen wij te kampen hebben tegen een voor ons veel te uitgestrekte wereld.

En kabouter Franki vulde aan:

— Wij vinden die inval helemaal onverantwoord! Wij vertrouwen de reuzen niet. Ze zullen onze schatten ontdekken en meedragen!

— Kalm aan, mijn beste vriendjes, antwoordde Witbaard. Zodra het dag wordt zal ik eens gaan kijken wat er omgaat. Ik zal voor jullie een beste lans breken. Vertrouw op mij!...

— Hoerra! riepen alle lichtpaarse kabouters luide, wij bedanken je!

Toen ze vertrokken waren, begaf zich Witbaard volgens zijn belofte naar de door de kabouters aangeduide plaats. Hij vroeg de ploegleider te spreken en zocht hem aan het verstand te brengen dat de lichtpaarse kabouters, die hem in de nacht een bezoek hadden gebracht, eisten dat hij onmiddellijk de werken zou stilleggen, want anders zouden hij en zijn werklui blootstaan aan zeer strenge wraakmiddelen.

De ploegleider schaterlachte:

— Vooreerst moet ik je zeggen dat ik geen geloof hecht aan het bestaan van je kabouters!... Vervolgens kan het mij niet schelen wat ze tegen ons zouden ondernemen!... Tenslotte heb ik instructies gekregen en ik heb mij er naar te richten.

En tot zijn mannen:

— Komaan, maats, aan de arbeid!

— Je hebt ongelijk de macht der lichtpaarse kabouters te onderschatten, zei hen nog Witbaard, die zich langzaam verwijderde, terwijl de ploegleider verder schaterlachte.

Tijdens de eerstvolgende nacht en van zodra de werf door de reuzengrondgravers verlaten werd, doken de kabouters bij honderden uit alle hoeken op, en maakten de werktuigen buit. De sterksten onder hen rechtten de jonge bomen bij middel van touwen die ze in de wagentjes gevonden hadden en plaatsten ze in de gapende kuilen. De eiken die veel te lijden gehad hadden onder de moordende slagen der bijlen, werden door een of ander tovermiddel verzorgd en omzwachteld. Vervolgens werden de grachten gedempt en toen de grondwerkers de volgende morgen terugkeerden, bleef er geen spoor meer over van hun onderneming van de vorige dag.

— Zou het dan toch waar zijn, baas?

— Wat dan wel?

— De lichtpaarse kabouters! Kom eens kijken, alles is opnieuw te herbeginnen!

— Verdraaid, mopperde de chef, het is waar! Maar luister hier: zo waar als die helse kabouters bestaan, ik zal hen eens tonen wat ik in mijn mars heb!

Om de verloren tijd terug te winnen werkten de mannen elk voor twee. Toen ze na de schafttijd het werk wilden hervatten, stelden ze vast dat de kabouters alweer een deel van hun arbeid ongedaan hadden gemaakt. Wat meer was: de paarden waren gewoon verdwenen.

— Wie heeft ze losgemaakt? bulderde de baas woedend.

— En waar is mijn spade? Ik vind ze niet meer, jammerde een arbeider.

— De mijne is ook niet te vinden, sprak een andere.

— Wie heeft mijn bijl? raasde een derde.

En zo gingen links en rechts de jammerklachten hun gang. Men stelde vast dat de wielen van de karren en wagens afgenomen waren. Toen men ze opnieuw op hun spil wilde plaatsen, bleek het dat de schroeven zoek waren.

— Ei, maats! Alles draait hier verkeerd!... Wie heeft mijn belegde broodjes en mijn kan met koffie weggenomen? Ik had ze nochtans hier onder deze boom geplaatst!

Op dit moment klonk er boven in een eik een geluid dat deed denken aan de stop die men van een fles afrukt. Het ogenblik daarop kwam er een straal koffie uit het gebladerte op het hoofd van de arbeider terecht.

— Dit keer geef ik het, op! sprak deze woedend. Ik werk niet langer in zo'n behekste woud!

Zijn voorbeeld werd door de anderen gevolgd. Niemand wilde nog verder werken. De ploegleider ging te rade bij de ingenieur en deze richtte zich tot de gouverneur. Die weg door het bos was niet te leggen, vermits de arbeiders weigerden nog langer in een onbegrijpelijk avontuur mee te spelen.

— Werf er andere aan, was het antwoord van de gouverneur.

— Onmogelijk, antwoordde de ingenieur, de geschiedenis van de lichtpaarse kabouters heeft als een strovuurtje de ronde van de streek gedaan. Ik zal niemand vinden om een hand aan een spade te slaan.

Tenslotte werd er dan besloten dat de weg niet *door* het woud maar *er omheen* zou lopen. De bomen, de nesten, de bloemen, het hoge gras, de grond bleef verder ongeschonden. Om die wonderbare overwinning van de lichtpaarse kabouters te vieren, hadden grote dwergspelen plaats, die voor één keer gepaard gingen met een kleine braspartij.

MICKEY en de TOEKOMSTMAN

Mickey heeft uit een soort spelonk een eigenaardig mannetje, Eega Beeva, meegebracht. Dit kereltje leeft met een voorsprong van 500 jaren op de gewone mensheid. Geleerden hebben Eega ontvoerd voor wetenschappelijke experimenten.

VOLGENDE ZATERDAG : **TWIST TUSSEN DE GELEERDEN !**

DINGO en AAGJE

Een bediende van de stad wordt door de raad belast met het slachten van Dingo's tamme leeuwin, Aagje. Dingo echter heeft Aagje ondertussen aan een cirkusdirecteur verkocht.

VOLGENDE ZATERDAG: **DONALD BIJ DE OUDE PERZEN!**

Einde

een knappe WERKMAN

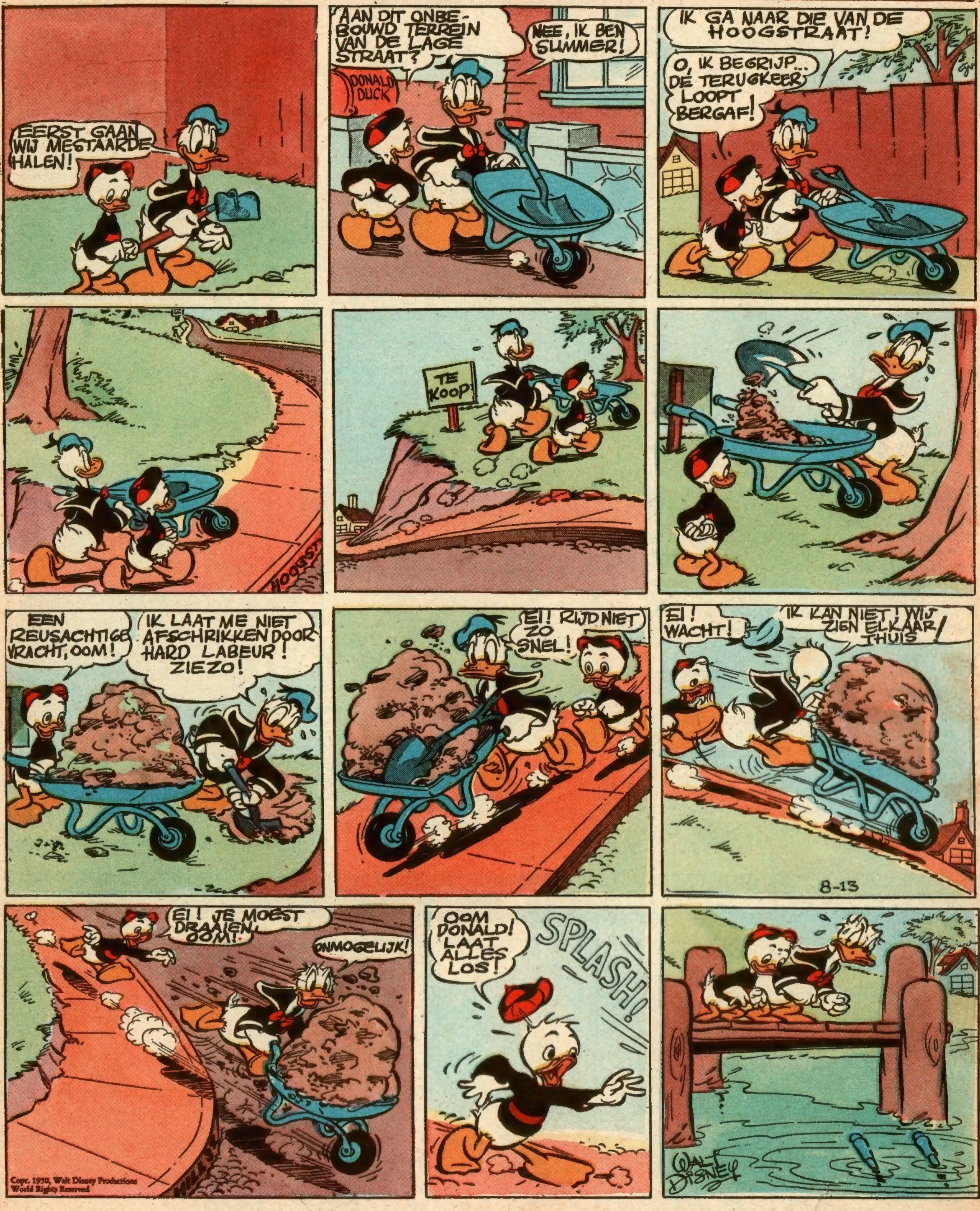

Verdienstelijke verstrooidheid

Wanneer leerlingen in de klas verstrooid zijn, hebben ze af te rekenen met de leraar. Uit de hoek der discipline bekeken, heeft de leraar overschot van gelijk. Het schijnt nu echter dat verstrooidheid ook een verdienstelijke kant heeft.

De Amerikaanse docteresse Edith A. Weisskopf, van de universiteit Purdue, is die mening toegedaan. Volgens haar is verstrooidheid voordelig voor het ontluiken der scheppende kracht.

« De vier stadia van om het even welk geesteswerk, zegt ze, zijn de voorbereiding, de ontwikkeling, de verlichting en de controle. Wij vormen de kinderen en de aankomende jeugd alleen voor het eerste en het laatste van die stadia.

» Het tweede en derde stadium, zo vervolgt zij, hebben uitsluitend plaats in de geest van de leerling en dit is een der redenen van die verwaarlozing. Wat er in het brein van de leerling omgaat, ontsnapt aan de controle van de leraar. Tussen de gewone luiheid en de verdienstelijke dromerigheid of onoplettendheid mag de leraar geen onderscheid maken. »

Het hart van Schotland's Koning

Robert Bruce, de dappere middeleeuwse koning der Schotten, voelde zijn einde naderen. Hij ontbood zijn rijksgroten naar het paleis en deelde hen mede, dat zijn zoon David hem zou opvolgen.

Eén ding speet hem : hij had ooit een gelofte gedaan het Heilig Land te helpen veroveren met de Kruisvaarders, maar Schotland had altijd zo veel van hem gevergd, dat die gelofte nu, in het aangezicht van de dood, nog steeds niet was vervuld. Daarom sprak de vorst tot de ridder James Douglas :

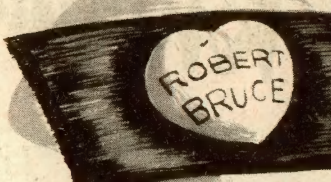

« Het is steeds mijn wens geweest het land te bezoeken geheiligd door de voetstappen van onze Verlosser, maar ons landsbestuur heeft mij altijd te veel werk gegeven om die wens ten uitvoer te kunnen brengen. Wanneer ik nu dood zal zijn, zult gij mijn hart naar Jeruzalem brengen en het daar begraven, waar het tijdens mijn leven nimmer heeft mogen kloppen ! »

De edele Douglas beloofde dit.

Het dode hart werd in een zilveren schrijn geplaatst en Douglas begaf zich, met andere ridders, op weg naar het Heilige Land. Soms viel de reis hem zeer moeilijk en zat hij besluiteloos aan de woudrand neer, maar dan begon het hart plotseling te bonzen als wilde het hem herinneren aan zijn plechtige belofte.

Zij kwamen door Spanje, waar de Saracenen heer en meester waren. Die onderdrukten de Christenen en plaagden hen. De Schotse edellieden plaatsten zich nu aan het hoofd hunner geloofsgenoten en drongen zover op de vijand in, dat zij bijna allen werden omsingeld.

Douglas, het grote gevaar bespeurend, nam het zilveren schrijntje met het hart van de koning en smeet dit naar de plaats waar de gelederen der Saracenen het dichtst opeengedrongen stonden. Later sneuvelde hij.

Na afloop van de bloedige slag vonden ze het hart onder het dode lichaam van Douglas liggen. De held was het nagegaan tot in het ergste strijdgewoel en had het daar weer in zijn bezit gekregen. Het werd naar Schotland teruggebracht en in de abdij van Melrose begraven.

DE KWAAL DIE IN HET HOOFD HUIST

Sedert de mens mens is, is hij blootgesteld aan een ongelooflijk groot aantal ziekten.

Er zijn allerlei ziekten : dodelijke, gevaarlijke, gewone, enz. Alle ziekten hebben echter hun nadeel, niet alleen voor de zieke zelf, maar ook voor zijn omgeving. Ziek zijn staat steeds gelijk met een verlies van tijd en geld.

Welk is nu, van het standpunt « tijd en geld » bekeken, de meest ernstige ziekte ?.. Is het de pest ? de cholera ? de melaatsheid ? de kanker ?.. In het geheel niet ! Het is eenvoudig de verkoudheid in het hoofd (kopvalling).

In de Verenigde Staten werd de proef op de som gemaakt. De statistiekers zijn tot het besluit gekomen, dat elke mens gemiddeld twee verkoudheden per jaar doormaakt. Daar elke verkoudheid ongeveer vijf dagen aanduurt, betekent dit voor de Verenigde Staten een milliard ziektedagen, dus evenveel dagen waarop niet kan gewerkt worden. Daarbij komt nog, dat een groot aantal van deze verkoudheden aanleiding geeft tot verwikkelingen, waardoor min of meer ernstige ziekten ontstaan van een veel langere duur.

Als men nu naast dit verlies van tijd ook het geldverlies beschouwt dat er door opgelopen wordt, dan komt men tot de conclusie dat de verkoudheid in het hoofd een ware plaag is, waartegen totnogtoe geen enkel probaat geneesmiddel werd gevonden.

OLIFANTEN HOUDEN NIET VAN DROOGLEGGING

Er zijn soms heel eigenaardige problemen op te lossen door de leiders van een of andere natie. In Zuid-Rhodesia (Zuid-Afrika) verkeert de overheid in een toestand van groeiende onrust : de olifanten verlaten stilaan het land. De reden van die verhuizing vindt men in het feit, dat deze dikhuiden in de streek een gebrek aan water hebben, tengevolge van de aanhoudende droogte die er de schepter zwaait.

De opperwachtmeester van de jachtreserve waartoe deze dikhuiden behoren, schat het aantal uitwijkelingen op 2.000.

Om dit feit goed te begrijpen, dient men te weten dat een olifant van de middelmaat ongeveer 200 liter water per dag drinkt. Grotere dikhuiden kunnen het doorgaans niet stellen met minder dan 8 hectoliters. De olifanten behoren nu eenmaal tot de dierenfamilie wier bestaan men zich niet kan indenken zonder de mogelijkheid om dagelijks meerdere uren in het water te verblijven.

De olifanten van Zuid-Rhodesia zijn het nu beu geworden steeds tevergeefs naar het weldoende water te zoeken; ze verlaten het

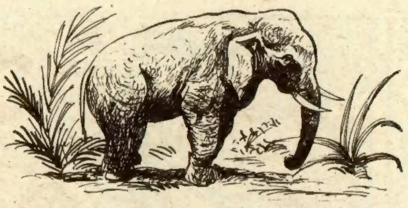

land in de richting van de grote Zambezie-stroom, waar zij hopen te vinden datgene wat hen onmisbaar is voor hun leefregel. Olifanten zijn tenslotte als mensen : ook wij zoeken naar verfrissingsmiddeltjes als de temperatuur te warm blijft.

Dingo doet modern

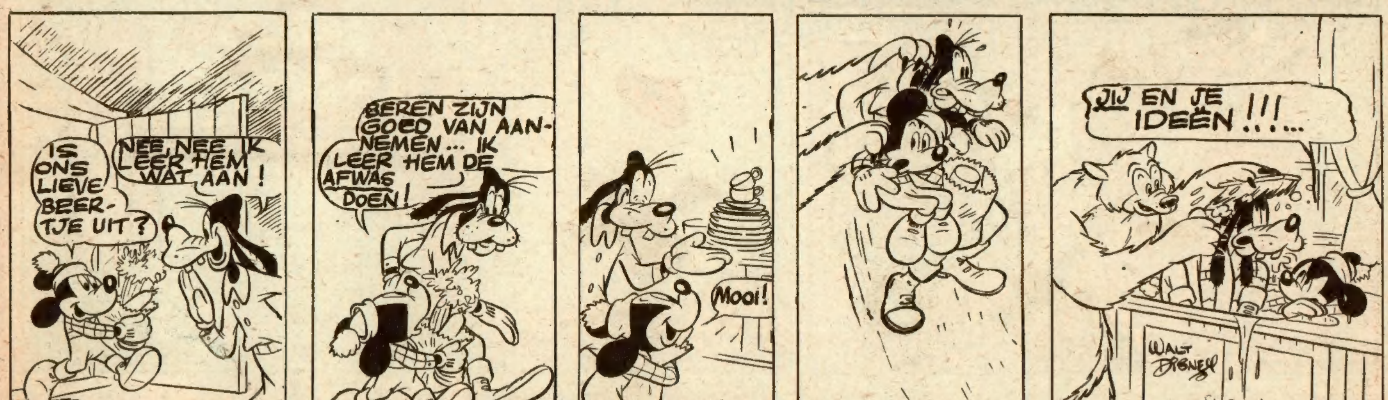

Een te volmaakte Pop

Copr. 1951, Walt Disney Productions
World Rights Reserved

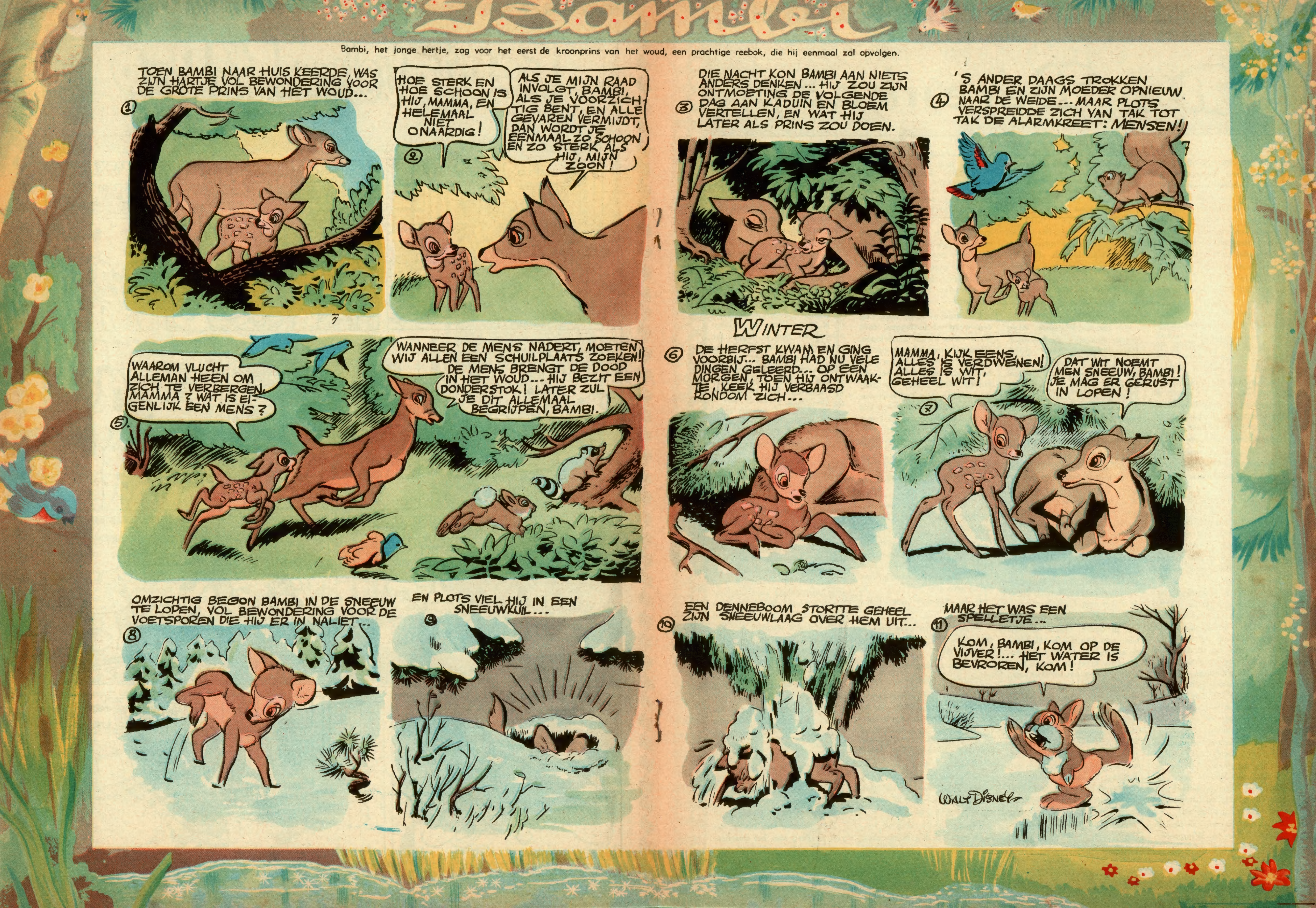
Bambi
Bambi, het jonge hertje, zag voor het eerst de kroonprins van het woud, een prachtige reebok, die hij eenmaal zal opvolgen.
TOEN BAMBI NAAR HUIS KEERDE, WAS ZIJN HARTJE VOL BEWONDERING VOOR DE GROTE PRINS VAN HET WOUD...
HOE STERK EN HOE SCHOON IS HIJ, MAMMA, EN HELEMAAL NIET ONAARDIG!
ALS JE MIJN RAAD INVOLGT, BAMBI, ALS JE VOORZICHTIG BENT, EN ALLE GEVAREN VERMIJDT, DAN WORDT JE EENMAAL ZO SCHOON EN ZO STERK ALS HIJ, MIJN ZOON!
DIE NACHT KON BAMBI AAN NIETS ANDERS DENKEN... HIJ ZOU ZIJN ONTMOETING DE VOLGENDE DAG AAN KADUIN EN BLOEM VERTELLEN, EN WAT HIJ LATER ALS PRINS ZOU DOEN.
'S ANDER DAAGS TROKKEN BAMBI EN ZIJN MOEDER OPNIEUW NAAR DE WEIDE... MAAR PLOTS VERSPREIDDE ZICH VAN TAK TOT TAK DE ALARMKREET: MENSEN!
WAAROM VLUCHT ALLEMAN HEEN OM ZICH TE VERBERGEN, MAMMA? WAT IS EIGENLIJK EEN MENS?
WANNEER DE MENS NADERT, MOETEN WIJ ALLEN EEN SCHUILPLAATS ZOEKEN! DE MENS BRENGT DE DOOD IN HET WOUD... HIJ BEZIT EEN DONDERSTOK! LATER ZUL JE DIT ALLEMAAL BEGRIJPEN, BAMBI.
WINTER
DE HERFST KWAM EN GING VOORBIJ... BAMBI HAD NU VELE DINGEN GELEERD... OP EEN MORGEN, TOEN HIJ ONTWAAKTE, KEEK HIJ VERBAASD RONDOM ZICH...
MAMMA, KIJK EENS, ALLES IS VERDWENEN! ALLES IS WIT, GEHEEL WIT!
DAT WIT NOEMT MEN SNEEUW, BAMBI! JE MAG ER GERUST IN LOPEN!
OMZICHTIG BEGON BAMBI IN DE SNEEUW TE LOPEN, VOL BEWONDERING VOOR DE VOETSPOREN DIE HIJ ER IN NALIET...
EN PLOTS VIEL HIJ IN EEN SNEEUWKUIL...
EEN DENNEBOOM STORTTE GEHEEL ZIJN SNEEUWLAAG OVER HEM UIT...
MAAR HET WAS EEN SPELLETJE...
KOM, BAMBI, KOM OP DE VIJVER!... HET WATER IS BEVROREN, KOM!
WALT DISNEY

De Berenkaap

Een Russische expeditie poolvaarders lijdt schipbreuk aan de Noordpool en moet er noodgedwongen overwinteren. De leden van de expeditie beleven er bewogen avonturen en hebben af te rekenen met de pooldieren en de maandenlange poolnacht. Etienne Dupin, de Franse ingenieur, is zo juist aan de dood ontsnapt tijdens een jachtpartij.

NU ontdekte Sokolief een witijzeren verzegelde en dichtgelakte koker.

De professor rukte hem de koker uit de handen, verbrak het zegel en haalde er een rol papieren uit, die hij op de tafel uitspreidde. Pastoukof wilde naderbij komen :

— Niemand mag ze aanraken ! brulde de geleerde buiten zichzelf. Ik zal ze voor u vertalen.

Een van de papieren, waarschijnlijk het belangrijkste, was met handtekeningen bedekt. Hij greep het en vouwde het open. Zijn ogen waren vertroebeld, zijn handen beelden.

« Vandaag 20 Mei ...., hebben wij, ... (volgen de namen van al de officieren en matrozen) ons dierbaar schip, de *Tegetthoff*, verlaten op 80° noorderbreedte en... »

— 80 graden ! riep Igarof uit. Hoera !

En van paarskleurig als het was, werd zijn gezicht zo bleek, zo lijkbleek dat men duidelijk zag dat hij op het punt stond te bezwijmen en dat hij verplicht was met zijn hand steun te zoeken op de tafel.

Het einde van het procesverbaal bracht geen verder nieuws.

Een tweede document behelsde niets anders dan de inventaris van de rijkdommen welke de bemanning had achtergelaten op het schip dat gedoemd was om in de greep van het ijs te vergaan : dierkundige, plantkundige en aardkundige verzamelingen, instrumenten, een kostbare bibliotheek, voorraden levensmiddelen en buskruit, 67 geheel bewerkte berenhuiden.

Er bleven echter nog andere papieren te onderzoeken. Een van de documenten welke de gekalmeerde Igarof door de graaf liet lezen, bestond uit een schrijfboek; op het omslag ervan stond geschreven :

De ontdekkingen van de luitenants Payer en Wayprecht, op de 80ste en de 83ste graad noorderbreedte.

Dit woord : *De 83ste graad*, ontlokte bijna een uitroep aan Serge Mikaelovitch. Hij bedwong zich echter uit medelijden voor de professor die, bij het voorlezen van een ander document, sprak :

— Wij zijn verloren !

— *Eiland Wizeleck*, 81ste graad, mompelde de professor. *Franz-Josefland*, 83ste graad, las hij verder terwijl een dodelijke bleekheid zijn gelaat overtoog. *Eiland Peterman*, 83ste graad 37 minuten breedte, 50ste graad lengte. *Oscarland*, 84ste graad.

Hij keek om zich heen, als om de omstaanders te vragen of hij niet droomde; of zijn Nieuw-Rusland, dat hij meende te hebben ontdekt, wel degelijk Franz-Jozefland was; of de bergen, die ten koste van zoveel inspanningen bereikt waren, werkelijk de naam Peterman droegen; of de bergtoppen, die nauwelijks aan de horizon te bespeuren waren, aan de overzijde van de 84ste graad, reeds bij de aardrijkskundigen bekend stonden onder de naam van Oscarland.

Niemand verhief de stem. De professor bracht de ene hand aan zijn voorhoold, legde de andere op zijn hart en, zonder een kreet te uiten, zonk hij plotseling ineen. Toen men hem opraapte, was zijn gelaat krampachtig vertrokken en de linkerhelft van zijn lichaam volledig verlamd. Er heerste een algemene verslagenheid. Allen die hem omringden zagen dat hij verloren was. Hijzelf maakte zich evenmin nog illusies. Nochtans, nadat men hem meer dan een uur had gewreven, vond hij voldoende de spraak terug om zich verstaanbaar te maken. Zijn eerste woord was voor Vera.

Een draagberrie, met berenhuiden bedekt, werd gereedgemaakt. De professor werd erop neergelegd en men keerde naar het zomerverblijf terug. De graaf ging voorop om het ongelukkige jonge meisje op het treurige nieuws voor te bereiden.

De droeve stoet had nog een werst af te leggen, toen Vera reeds kwam aangelopen. Wenend wierp zij zich op het bijna levenloze lichaam van haar vader en bedekte het met kussen. Haar smart was aangrijpend. De reis had hare vader vermoeid en hij viel in een zware, woelige slaap. Tegen de avond ontwaakte hij.

Etienne en Vera zaten naast hem. Serge schreef aan een tafel. Bij het zien van zijn trouwe vrienden glimlachte Igarof.

— U bent goed voor mij, zei hij. Dank ! Moge God het u lonen.

Vera slaakte een vreugdekreet. De stem van haar vader had bijna haar natuurlijke klank. Zij meende dat hij genezen was.

— Is Sokolief ook hier ? vroeg hij.

— Ja, met onze twee Finnen, die zich niet hebben willen verwijderen.

— Laat ze hier komen.

Zij traden binnen.

— Ik zal vóór u vertrekken, Nikolaas Gregorevitch, en ik zal geen ballon nodig hebben om naar mijn vaderland terug te keren, sprak Igarof terwijl hij zijn blikken ten hemel richtte.

— Spreek niet zo, vadertje, snikte Vera. Zou u mij dan alleen op de wereld willen achterlaten ?

Twee tranen welden uit Igarof's ogen op. Hij bleef enkele ogenblikken in overpeinzing en sprak toen :

— Verlaat allen even de kamer. Etienne, blijf hier bij mij.

Men liet hem alleen. Enkele minuten verliepen. Daarna riep de Fransman hen terug. Allen gingen rondom het bed van de zieke staan.

— Vrienden, zei de stervende, God roept mij tot zich. Ik moet u allen vaarwel wensen, ook jou, Vera. Maar indien je mij nog een laatste maal gelukkig wilt maken, zal ik je niet alleen en verlaten achterlaten. Hier is degene die je beschermer zal zijn, die je zal troosten, die ik je als mijn kostbaarste erfenis vermaak. Ik ken u beiden, u bent elkander waardig. Wil je Etienne tot echtgenoot ?

Het jonge meisje sloeg de ogen neer en antwoordde :

— Als dit uw wil is, vader.

— Is het ook de uwe, Vera Alexandrovna ? vroeg Etienne.

— Ja, fluisterde zij.

Toen spreidde zich een laatste lichtglans over Igarof's gelaat. Hij legde hun beider handen in elkaar en sprak :

— In uw aller tegenwoordigheid, vrienden, hecht ik mijn vaderlijke goedkeuring en zegen aan de verloving van mijn dochter met onze dierbare gezel Etienne. Wees er allen getuigen van om het zo nodig te bevestigen wanneer het huwelijk zal ingezegend worden volgens de godsdienstige gebruiken. Iedereen was ontroerd. De oude professor glimlachte en keek zijn beide kinderen met tedere blikken aan.

De nacht verliep rustig; de zieke sliep tot 's morgens. Maar toen hij wakker werd, had hij opnieuw de spraak verloren en weldra begon ook zijn verstand te benevelen. Om elf uur 's avonds verliet de zuivere ziel van Alexander Ivanovitch de aarde om de eeuwigheid binnen te treden.

Zijn lichaam rust op de top van de berg van het observatorium, onder een sterk gebouwde grafheuvel van basalt-

blokken. Een kruis rijst boven de grafheuvel uit. Dit is de enige herinnering welke van de overwintering der koene ontdekkingsreizigers overblijft.

Acht dagen na de dood van professor Igarof scheepte de Russische expeditie zich in op de *Tegetthoff*. Zij bereikte de vrije zee langs een vaargeul, die met springstoffen in het pakijs werd vrijgemaakt. Nadat zij met tien kanonschoten haar groet had gebracht aan het land waar, op het graf van de natuurkundige, de Russische vlag wapperde, koos zij het ruime sop doorheen de drijvende ijsbergen welke door de stromingen naar het zuiden werden meegevoerd.

Weinige maanden later waren een Russische graaf en zijn Finse kamerknecht als getuigen aanwezig bij het huwelijk van hun vriend Etienne Dupin met Mejuffer Vera Igarof.

Wat Fransouski betreft, hij is filosoof en, bij gebrek aan de poolatmosfeer in het vaderland van Etienne, troost bij zich met zich in de sneeuw te wentelen... als die er ligt.

EINDE.

Mickey's wekelijkse tombola

UITSLAG 13E TREKKING

Eerste prijs : Een prachtig fototoestel.

Lidkaart nummer 18892.

LEPOUTRE Denise, Steenweg op Alsemberg, 325, Vorst.

2. **07811** VAN DEN BULCK Luciaan, Binneweg, 38, Duffel.
3. **22017** HALLOT René, J. Woutersstraat, Maurage.
4. **00063** HOFLACK Thérèse, 29, Plaats, Poelkapelle.
5. **12164** COUDON Daniël, Erwtenlaan, 27, Templeuve.
6. **05002** CORREMANS Laura, 8, Turnerstraat, Antwerpen.
7. **15126** LAUWERS Danielle, 1, Molenstraat, La Louvière.
8. **01526** VERKERCKE Johan, 61, Dendermondse stwg, Gent.
9. **10428** BOULANGER Robert, 83, Ernest Solvaystraat, Grivegnee.
10. **06362** MEEUWIS Yvonne, 32, Vleminckveld, Antwerpen.
11. **19114** BOGAERT Josée, Rogierstraat, 16, Brussel.
12. **00912** HARVENT Maria, 22, Vriendenstr., Antwerpen-Kiel.
13. **11471** DUCHENE Jacques, 78, Le Campinaire, Farciennes.
14. **03350** VANDER GRACHT Julien, Molenbergstraat, 72, Dilbeek.
15. **21605** MARBAIX J.-C., Langestraat, 160, Nimy.
16. **01935** VIJGH Marc, Abdijstr., 142, Antwerpen.
17. **13756** VIGNOUL Jules, Ovenstraat, 22, Luik.
18. **05767** VAN POTTELBERGHE Hubert, Klapperbeek, 51, Sint-Niklaas-Waas.
19. **17630** JANRAUD Micheline, Moulins, 45, Neuchatel (Zwits.)
20. **02649** GEZELLE Johnny, Yperstraat, 5, Knokke-a.-Zee.
21. **14874** HOTTON, Stoofstr., 4, Brussel.
22. **07088** DEMARES Juliane, Brusselse Weg, Herent.
23. **13617** LAMMENS Marc, 37, Andennestraat, Brussel.
24. **04215** CAUWENBERGHS Freddy, Bende, 618, Umpsin.
25. **15193** DUHANT Gerard, Houtardlaan, Monseau-o.-S.

De clubleden die een van de bovenstaande winnende nummers op hun lidkaart hebben, moeten hun prijs aanvragen op een **open kaart**, met opgave van hun juiste adres, indien er fout gemaakt werd in het lijstje hierboven.

De eerste prijs is natuurlijk de schoonste. De volgende prijzen zijn in verhouding tot het rangcijfer. Tussen de eerste en de 25e prijs is er vanzelfsprekend een waardeverschil, maar elke winnaar neemt iedere nieuwe week deel aan de tombola, zodat hij telkens een kans maakt een prijs — groot of klein — in de wacht te slepen.

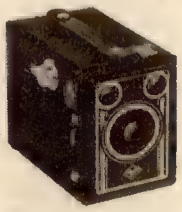

De eerste prijs voor de doorlopende tombola is dit keer een prachtig FOTOTOESTEL. Het clublid dat het in de wacht sleept, zal, hoe veeleisend ook, er mee in zijn nopjes zijn.

Ter herinnering : alle ingeschreven Clubleden nemen iedere week deel aan de tombola. De trekking geschiedt tussen de nummers die voorkomen op de lidmaatschapskaarten. Thans wordt getrokken tussen 21.000 leden !...

De andere prijzen zijn zeer nuttige voorwerpen : vulpennen, boeken, tekengerei, passersdozen, verfdoosjes, schrijfgerief, enz., enz.

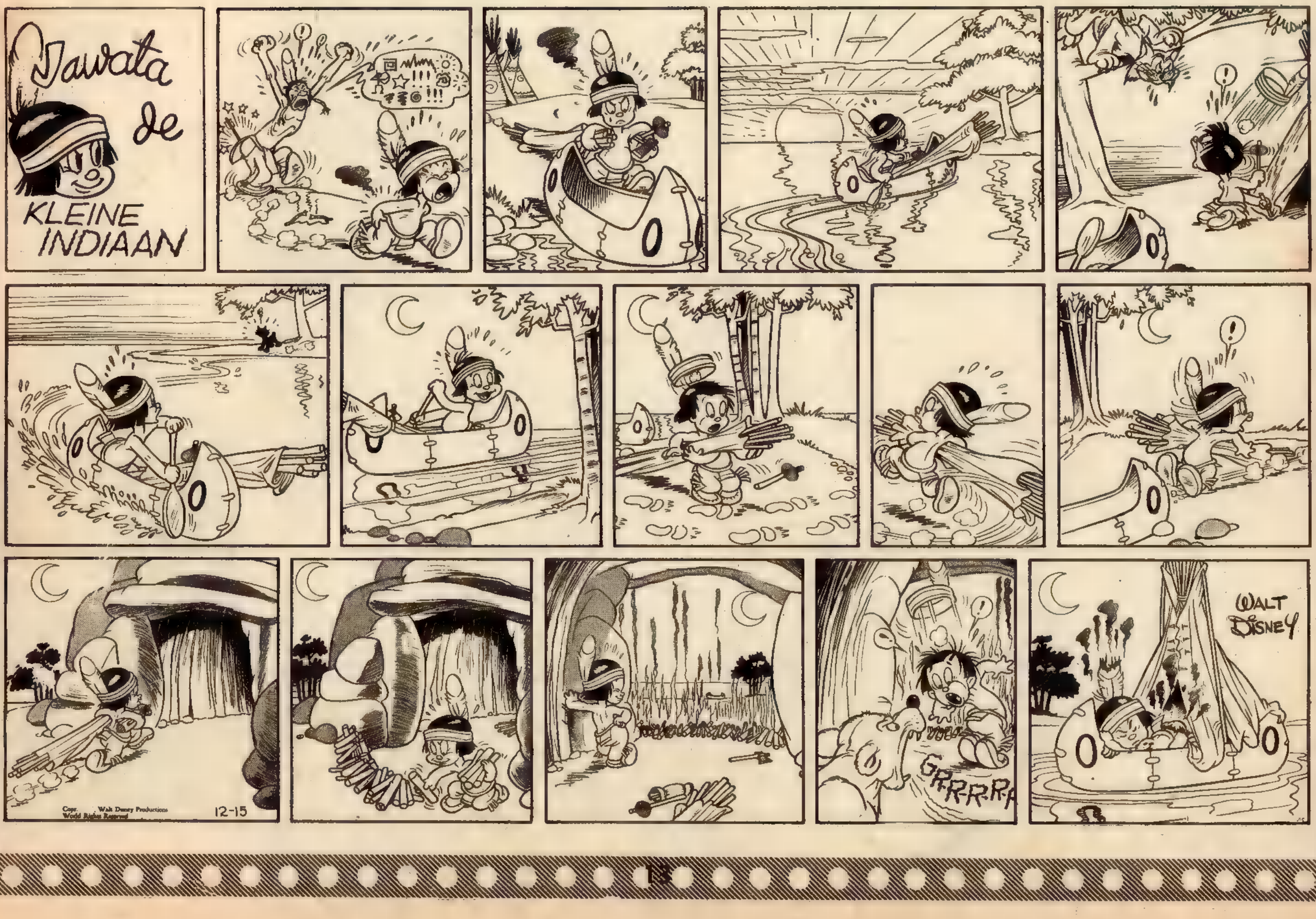

Versier je kamer!

NUMMER 4!

DIT IS DAN HET 4e PLAATJE VOOR JE KAMERTJE.
NA DEZE LEUKE CINDERELLA (ASSEPOESTER) KOMEN ER NOG, HOOR!

O, PAPA, WAT ZIE JE ER REUZE UIT IN DIT POMPIERSPAK! GA JE NAAR EEN BAL MASQUÉ?
EEN GEMASKERD BAL? HA HA!
IK BEN EEN ECHTE BRANDWEERMAN, EEN VRIJWILLIGER!
IK STEL MIJN DIENSTEN TEN NUTTE VAN DE GEMEENSCHAP!
BRAVO!
ONS COMPLEET VERHAAL:
de GROTE BOZE WOLF Speelt met vuur
WALT DISNEY
IK GA 'T MIJN VRIENDEN VERTELLEN! IK BEN FIER OP JE, PAPA!
NU, IK BEN ECHT FIER OP MEZELF! MET DIE BIJL HAAL IK DE DEUR VAN DE 3 BIGGETJES NEER!
DE LAATSTE KEER HEB IK WATER EN BLOED GEZWEET!
EN DIT KEER HEB IK EEN ALIBI!
HOLA! DAT IS DE WOLF!... EN IK BEN HIER GEHEEL ALLEEN!
CHOP!
WAS BROEDER PRACTISCH MAAR HIER!
CHOP! CHOP!
HIER BEN IK! WAAR IS ER BRAND?
BRAND? HIER BRANDT NIETS!
ZOIETS MAAKT EEN MENS RAZEND!... EEN VALS ALARM DUS!
OEF! IK DACHT DAT HIJ KWAM OM...
HET SPIJT ME DAT IK DE DEUR PER ABUIS HEB INGEBEUKT... JULLIE PLAATSEN WEL EEN NIEUWE!
HA! HA! MAAR DIE NIEUWE IS ER NOG NIET! VANAVOND VIND IK DE DRIE BIGGETJES IN BED! MJAM! MJAM!
EEN HUIS ZONDER DEUR!... PRACHTIG!
SEKE WOLF, JE BENT EEN SLIMMERD!

INTUSSEN...
HERINNER JE: ALS JE NEST OOIT VUUR VAT, ROEP JE MAAR MIJN VADER! HIJ IS BRANDWEERMAN!
DAAR IS BIGGETJE PRACTISCH! OOK BIJ MOET HET WETEN!
PRACTISCH! WEET JE REEDS DAT...
JA, JA, IK WEET HET! JE PAPA IS BRANDWEERMAN!
JUIST! MAAR HOE WIST JE DAT?
HEEL DE STAD SPREEKT ER VAN! WIJ VERNAMEN HET BIJ HET AFHALEN VAN ONZE NIEUWE DEUR!
BROEDER PRACTISCH, ZEKE WOLF HEEFT BIJ VERGISSING ONZE DEUR INGEBEUKT!
VERGISSING?
JA! HIJ DACHT DAT ER HUISBRAND WAS! DIE VERGISSING SPIJT HEM ZEER, ZEGT HIJ.
HUM, IK GELOOF DAT WIJ DE DEUR ZWART EN NIET ROOD ZULLEN SCHILDEREN!
?
ZWART? WAT EEN DROEVIGE KLEUR VOOR EEN STRAATDEUR!
DIE AVOND...
PAPA, WAT DENK JIJ VAN MENSEN DIE HUN DEUR ZWART SCHILDEREN?
STIL, HOOR JE DE BRANDKLOK IN DE VERTE?
IK HOOR HELEMAAL NIETS!
HOP! HET IS WEL DEGELIJK DE BRANDKLOK! DE PLICHT ROEPT ME NU!
BLIJF NIET OP! IK KOM PAS LAAT TERUG
!
WOLFJE HOEFT NIET TE WETEN... HET ZOU VERKEERD LOPEN!
O-O! DIE OPEN DEUR IS ALS EEN UITNODIGING!
HOE DONKER DAARBINNEN! GELUKKIG KEN IK HUN HUISJE!
BONK
OOooo!

EI!
ZEKER WEER EEN PRAIRIEWOLF! LATEN WIJ SLAPEN, BROEDERS!
BIJ DAGE-RAAD.
PAPA! WAT IS ER GEBEURD?
IK WAS ZEER ONGERUST TOEN JE GISTERAVOND NIET TERUGKEERDE... JE MOEST DIT BAANTJE OPGEVEN!
GEEN SPRAKE VAN!
MAG IK EVEN JULLIE KRUIWAGEN GEBRUIKEN? PAPA VOELT ZICH NIET LEKKER!
HIJ ZIET ER BEROERD UIT!
O, WAT VOOR EEN DIK BLAUW OOG HEEFT U, MR WOLF?
EN WAT EEN PRACHTIGE BUIL OP JE SCHEDEL, M. WOLF!
BAH!
LATER...
DIE BIGGETJES DENKEN DAT ZE SLIM ZIJN! IK ZAL HEN LEREN...
...HOE IK HET ONRECHT WREEK!
PRACHTIG! IK ZIE DAT JE VOOR MIJN MATERIEEL GEZORGD HEBT
JA PAPA, IK WILDE JE HELPEN!
BRAN WEE
HET IS VOOR DE BIGGETJES, IN GEVAL VAN BRAND!
LOOP JE HOED HALEN, IK VUL ONDERTUSSEN DE EMMERS!
JA, PAPA!
BRAN WEER
HA! ZE WILDEN ME FOPPEN!
BENZINE
BRA WEE
AND EER
DIT WATER HEEFT EEN REUKJE, WAAR NAM JE HET, PA?
HET IS LENTEWATER! IK HEB HET ZELF GEVONDEN.
BRAN WEE
DIT WATER IS HET BESTE TEGEN VUUR EN DORST!
IK BLIJF HIER! DE BIGGETJES VERTROUWEN MIJ NIET... GA JIJ, EN VERTEL HET HEN!
JA!

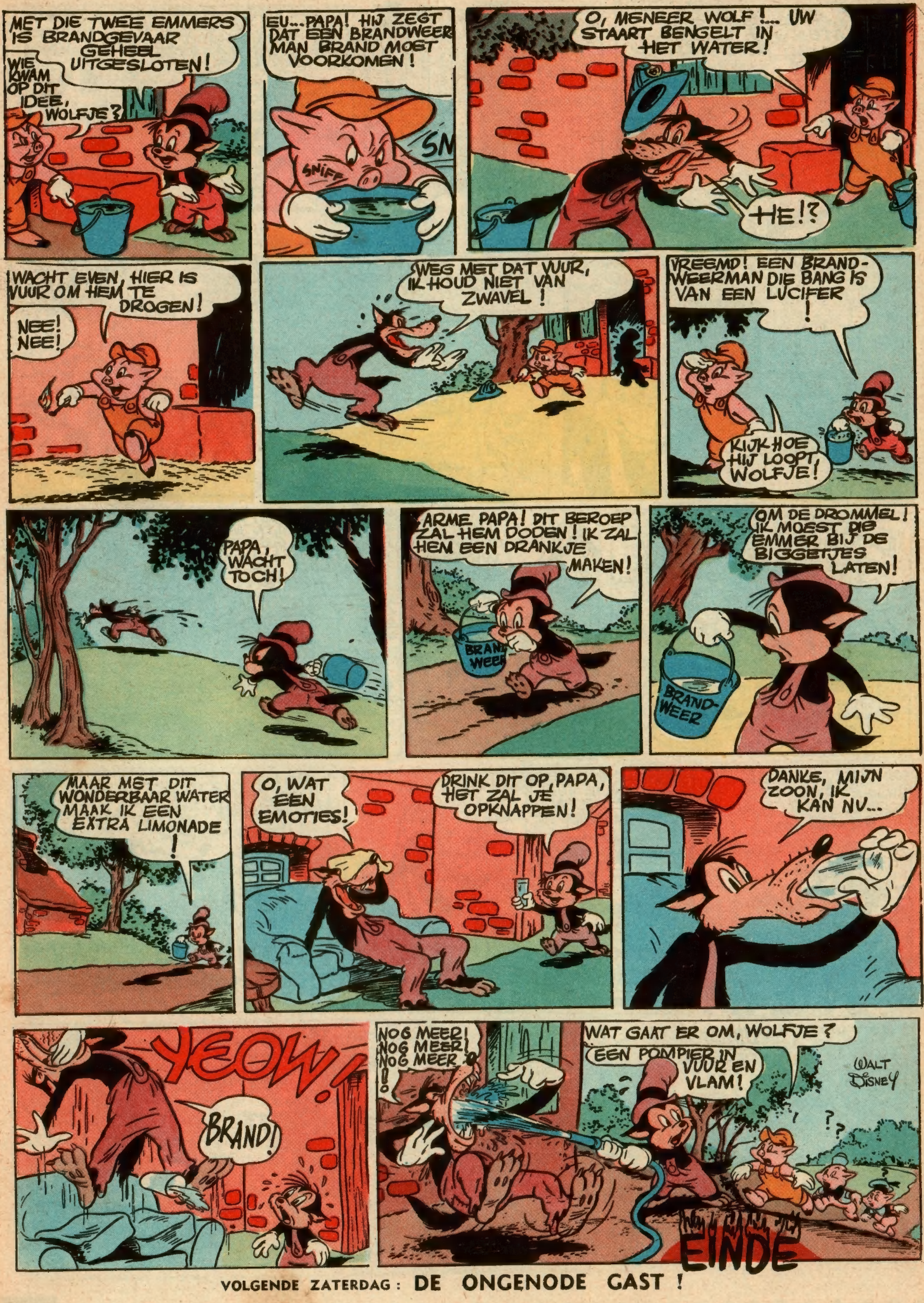

VOLGENDE ZATERDAG : **DE ONGENODE GAST !**

Prettig Naamfeest

23-6 : H. Maria (van Oignies).
24-6 : H. Joannes (Bapt.).
25-6 : H. Jacobus.
26-6 : H. Anna.
27-6 : H. Fernandus.
28-6 : H. Irenaeus.
29-6 : HH. Petrus en Paulus.

Proef deze eens!

VERGETEN

— Mijnheer, ik heb 't vergeten : was het om 6 uur of om 7 uur, dat ik U moest wekken ?

— Ongelukkige ! 't Was om 5 uur ! En hoe laat is het nu ?

— Acht uur, Mijnheer !

(LAHAU Gerard, Antwerpen)

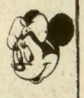

KLEIN

De familie Peeters woonde in een onooglijk klein huisje. Een oude tante komt voor de eerste maal in het huisje op bezoek en moeder Peeters toont haar de enge kamertjes.

Opeens roept tante uit :

— Welke mooie muurkast hebt ge hier !

— O, zegt moeder Peeters droogjes, dit is ons voorplaatsje.

(CLAUWAERT Laurette, Brugge)

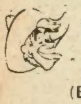

SLIM

ZEEMAN. — Op onze laatste reis hebben wij een geheel onbewoond eiland ontdekt.

VERZAMELAAR. — Zo ! Zo ! En heb je er postzegels van meegebracht ?

(BUELENS Willy en Micheline, Zaventem)

ONDER KINDEREN

PIET — Mijn vader kan zich scheren zonder hem te bezeren !

JAN. — Dat is niets ! Mijn pappie kan de nagels van zijn tenen snijden zonder zijn sokken uit te doen !

(VAN PELT Annie, Herent)

GEZICHTSBEDROG

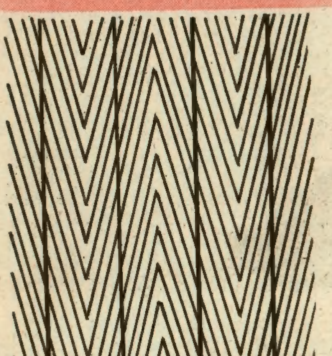

Bekijk aandachtig bovenstaande tekening. De 4 verticale lijnen schijnen niet evenwedig. Dit is een gezichtsbedrog. In werkelijkheid zijn het 4 gelijklopende lijnen, evenwijdig van elkaar.

Oplossingen der Zigzags

1. **RADEN** : 1. Februari. - 2. Hoogmoed. - 3. Met de letter N. - 4. Amen. - 5. Herbergen. - 6. Gaten in een kaas.

2. **CIRKELS** : Wie goed kijkt en even goed telt, moet 20 cirkels hebben gevonden.

3. **KAARTLEGSTER** : In het volgend nummer verschijnt de oplossing van dit probleem.

ONZE PRIJSVRAAG

Het aantal deelnemers aan de « Zigzagswedstrijd » (Nr 30) was weer eens zeer hoog.

Alle inzendingen worden zorgvuldig nagezien. Doordat de termijn voor het inzenden verlengd werd, zullen wij pas in Nr 39 de volledige uitslag kunnen meedelen.

Dat de deelnemers nog wat geduld oefenen. Het is de wens van Mickey zelf : Vrederidders = geduld beoefenaars, is 't niet ?

ZIJ ZEGGEN : IMMER PARAAT !

Zij zeggen het ! En zij menen het ! « **Propaganda voeren voor hun blaadje** » blijft hun leuze ! Het zijn : 1. Vriend **Louis Van den Bulck,** uit Duffel; 2. Ons snaakse propagandistje **Elie Colijn,** uit Gent; 3. Een Mickey-vriend uit het Brusselse (Laken) : **Hubert Laenen**; 4. « Snuggertje » **Hugo Gillis,** uit Broechem; 5. Onze lieve **Frieda Van Tienen,** uit Puurs; 6. Vriendje **Francis Pieron,** uit Maaseik.

Zes sterretjes aan de schone Mickey-hemel. En er volgen er nog !... Geduld !...

WIE RAADT ER MEE?

1. In welke maand eten de Amerikanen het minst ?

2. Welke moed stoot ons af ?

(Martin De Geyter, Eke)

3. Waarmee eindigt het leven en begint de nood ?

4. Wat volgt er op de eeuwigheid ?

(Georgette Touchant, Dendermonde)

5. Welke bergen vindt men in de straat ?

6. Hoe meer, hoe lichter. Wat is dat ?

(Jan Verreeck, Brasschaat)

HOEVEEL TEL JE ER?

Hoeveel cirkels telt nu eigenlijk deze figuur ?... Opgelet : zie uit je ogen, tel goed !... Hoeveel, zeg ?...

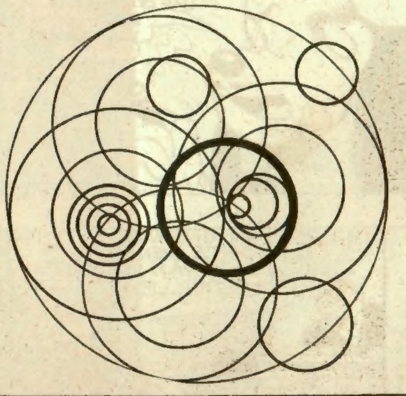

Dit nummer werd met vergunning van Walt Disney door de Belgische Studio's verwezenlijkt. - Copyright Walt Disney Production. Alle rechten voorbehouden.

Bij de kaartlegster

Een kaartlegster — die natuurlijk ook weer niets van de toekomst kende, vermits deze alleen God toebehoort — was wel handig met de kaarten.

Zij nam de Aas, de Twee, de Drie en de Vier van elke kleur en vormde er een vierkant mee : 4 × 4 rijen van 4 kaarten.

Nu was de som der kaarten (Aas = 1) in alle lijnen (horizontaal, verticaal en diagonaal) gelijk : 10. In alle rijen (horizontaal, verticaal of diagonaal) lag een Aas, een Twee, een Drie en een Vier en tevens een Klaver, een Schoppen, een Ruiten, een Harten.

Wie doet het na ?

STROHALMPJES-TRUC

Je beschikt over 5 strohalmpjes van gelijke lengte (ongeveer 10 cm.). Nu is het zaak een der 5 strohalmpjes bij een der uiteinden te nemen en er de andere vier mee op te heffen.

De tekening toont aan hoe dit kan gebeuren. Er komt een geldstuk bij te pas, dat als functie heeft het verschuiven der strohalmpjes te voorkomen bij het samenstellen van het trucje.

Het kan echter ook weggelaten worden, maar dan moet je er op letten dat de strohalmpjes netjes geschikt zijn, zodat de evenwichtsregel in ere wordt gehouden.

De plaats waar het geldstuk op de tekening voorkomt stelt het evenwichtscentrum voor. Dit is tenslotte een aangenaam en bovendien wetenschappelijk proefje.

Probeer eens of je er toe komt. Zwavelstokjes kunnen in geen geval de buigzame strohalmpjes vervangen.

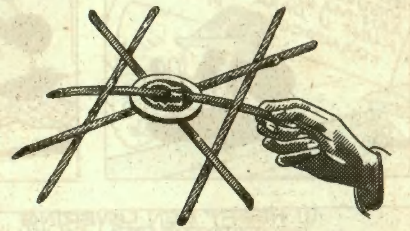

EEN BESNOEID OPSTELLETJE

De schrik van de straatbengels

Mij komt steeds het beeld van onze veldwachter voor de geest. Moeder noemde hem « de duivel ». En telkens, als ik iets uitgestoken had, dreigde ze het hem te vertellen. Dan begon ik altijd erbarmelijk te huilen, want mijn oudere broer, bij wie ik sliep, vertelde mij 's avonds in het bed allerlei griezelige verhalen, waarin de duivel steeds de hoofdrol speelde.

Ik zie hem daar nog staan, groot en stevig. Een kop die een beetje naar rechts helde en daarop een hoge, aan een zijde ineengezakte pet. Vanonder zijn pet kwam een klein bosje wit, stekelig haar kijken.

Als hij enkele deugnieten op iets betrapte, hoefde hij slechts naar zijn sabel te grijpen om hen als mussen uiteen te doen stuiven. Het ergste van al was dat ik hem steeds moest kruisen om naar school te gaan.

Op een keer ontmoette ik hem niet. 's Namiddags vernam ik van moeder dat hij gestorven was. Als kleine jongen was ik daar zeer blij om. Maar later ondervond ik dat « de duivel » toch een goede man was geweest, want met de nieuwe veldwachter heb ik het meermaals aan de stok gehad.

(CLAES Frans, 13 j., Keerbergen)

MICKEY CLUB BON 37

Een geheimzinnige dief, bijgenaamd « De Spookvlek », vernietigt fototoestellen. Mickey wordt door de politie met de opsporing van het heerschap belast. Onze jonge held loopt echter in de val...

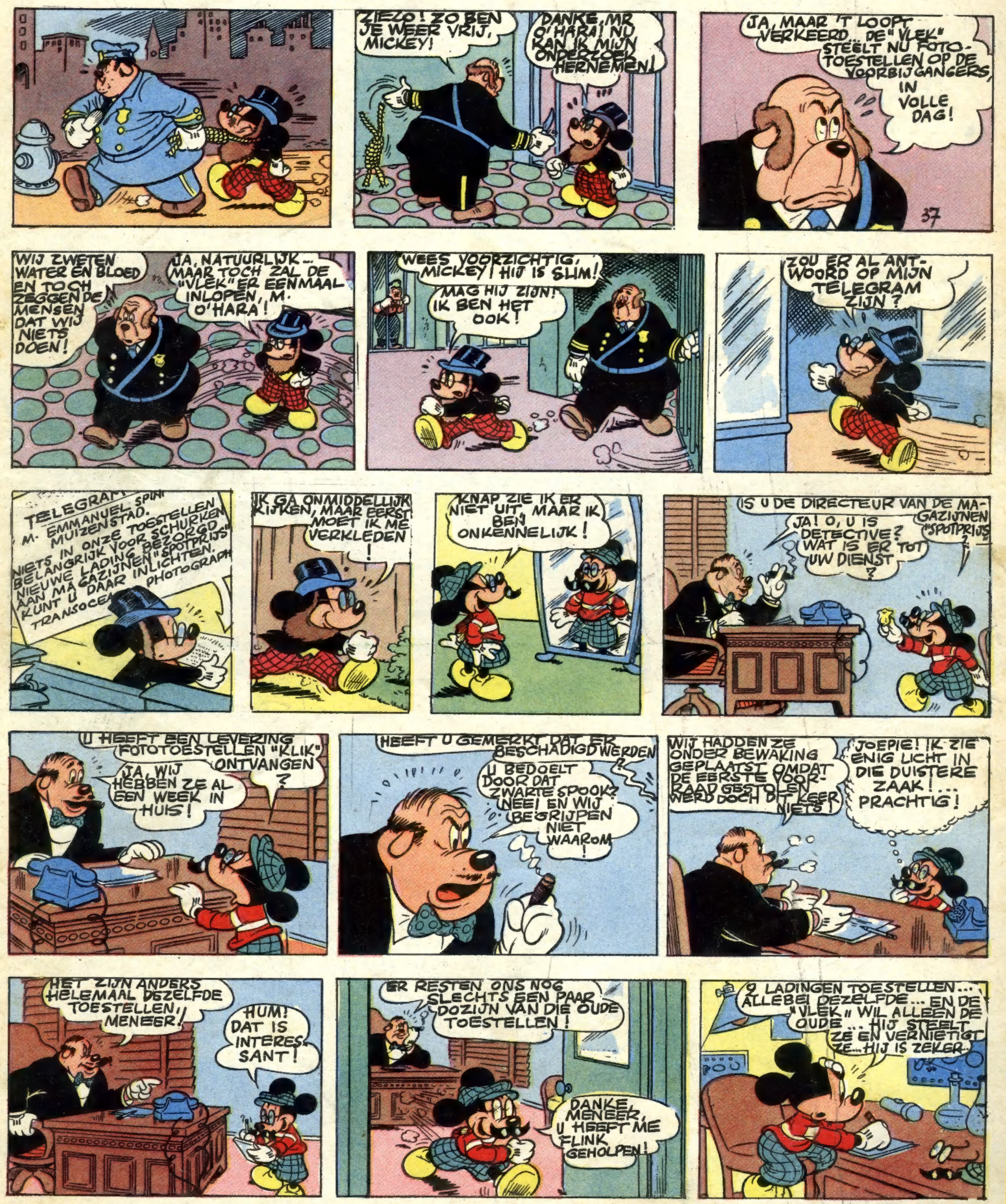

VOLGENDE ZATERDAG : **NOG SLECHTS 13 TOESTELLEN !**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie. « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.